

Pražský golem a šílenství krále

V historii existují mnohá tajemství opředená legendami a mystikou. Jednou z nich je i pražský Golem. Legendy o něm se v Česku staly turistickou atrakcí, jeho figurky se prodávají jako suvenýry. Byla o něm napsána umělecká literatura.

Co se však skrývá v příběhu o této hliněné soše, oživené pražským rabínem podle receptů kabaly? Že by se v ní skrývalo nějaké tajemství, které se snaží zahalit legendy kolující od dávných dob?

Jak nám vyprávějí tyto příběhy, golema stvořil rabín pražského ghetta, aby ochránil Židy před pogromy, před obviněním, že kradou děti pro své černé rituály. Nebo legendy říkají, že golem byl stvořen jednoduše jako sluha.

Jaký byl konec golema, také není jasné. Zdali ho zničil rabín, který ho stvořil, nebo ho prostě jen uložil na půdu synagogy v bezvládném stavu, nebo se golem vzbouřil, nebo ho po mnoha letech oživil ještě někdo jiný... Ale možná je za tím vším i něco jiného, něco, co oddaní přívrženci židovské obce skrývali?

A právě o tom je dnešní příběh.

Někdo to může také připadat jako pohádka a možná ještě více fantastické než staré legendy, nu a někdo se může zamyslet... Každému podle jeho vlastního uvážení, zejména proto, že informace přišly prostřednictvím vědomého snění, takže tomu může věřit a nemusí věřit, každý si vybere podle svého citu... Takže.

...Špičaté věže starobylých chrámů se snaží prorazit oblohu zbarvenou karmínovou barvou letního západu slunce. Červené taškové střechy se choulí podél břehů majestátní řeky, přetínané klenutými mosty. Staré město se pomalu noří do soumraku, jeho ulice jsou stále užší a pustější.

Ale tam někde vpředu je vidět stará budova s vysokou sedlovou střechou, úzkými okny a tlustými zdmi. Čiší z ní jakési tajemno a ponurost.

...Najednou barvy vybledly a budova se ukázala být jen rytinou ve staré knize. Nerovný plamen svíčky tančí na zažloutlých stránkách fantaskními stíny. Masivní bronzový svícen na lvích tlapách spočívá na těžké desce stolu a svým stínem kreslí na stěně příšeru.

Světlo svíčky proniká tmou a někdo v zelené staromódní kamizole pokládá na stůl těžký brk potřísněný inkoustem. Otočí se, a známý jasný pohled mě pronikne skrz naskrz.

„Rád tě opět vidím ve svém skromném útočišti,“ pronesl, aniž by roztáhl rty, známým hlasem ten člověk. Je to Saint Germain, poznala jsem ho, je to on...

„Ano, dnes chci vyprávět další příběh zahalený tmou. V těch dnech jsem žil na jiném místě a dělal jiné věci, ale vždyť to není o mně...“

Takže, vidíš tuhle kresbu?” Saint Germain ukázal na starou knihu.

„Toto je synagoga ve staré Praze. Staronová, jak se jí říká ve vašich dnech.“

A vtom obrázek v knize ožil a stal se podobný starému němému filmu, který se začal promítat za tichého Saint Germainova vyprávění...

„Kdysi se tu děly podivné věci, pro obyvatelstvo, z nichž vznikly legendy,“ pokračoval ve svém vyprávění.

„...Začněme však tím, že v druhé polovině šestnáctého století v těchto místech, přesněji řečeno ve Svaté říši římské, jak tehdy rodina Habsburků hrdě nazývala svůj stát, nastoupil na trůn velký marnotratník Rudolf II.

Skrýváje a modle se za své tělesné slabosti, propadl katolicismu a rozhodl se vyměnit své odpuštění od Boha za očištění jemu svěřených zemí od kacířů - protestantů, a samozřejmě Židů, bez nich by to nešlo.

Zároveň však nový král nevycházel příliš dobře se vši svojí přízní, ano a celkově byl člověkem poněkud podivínským. Přitahovalo ho všechno mystické a tajemné, snažil se rozvíjet vědu, ale zároveň to všechno katolicismus označoval za démonické.

Rudolf, který skrýval své nadšení a zejména tajnou vášeň k dceři svého lékárníka Marii, chtěl navenek vystupovat jako obhájce víry. V tomto návalu se tedy rozhodl vystěhovat všechny Židy z Prahy.

...A byla tam obzvláště početná židovská komunita, celé město ve městě. Žil tam jistý Jehuda Löw ben Becalel, mystik a kabalista. Vždycky měl u sebe zvláštní kovovou destičku s nápisy podobnými židovským, ale nebyly židovské. Měl ji od dětství, kdy ji našel v truhlici svého dědečka. Jeho dědeček nevěděl přesně, co to je, ale říkal, že ta věc je v jejich rodu ještě ze Země zaslíbené.

Löw měl vždycky rád tenhle kus kovu se zvláštními, někdy ve tmě svítícími znaky. Při studiu kabaly a tajných knih dospěl k závěru, že by mohlo jít o boží znamení, znamení jeho Slávy Hospodinovy, na kterém přilétal ke svému lidu v Judské poušti, vždyť právě tato Sláva Hospodinova byla v jedné ze starých knih nakreslena jako jakési na nebi letící zářící těleso. A na něm byl znak. Stejný jako jeden ze znaků na kovové destičce.

Jednou v mládí Löw neopatrně upustil destičku do ohně. Oheň se prudce rozhořel a způsobil požár. Když vyběhl z místnosti, na hvězdné obloze se vznášelo samotné kovové těleso ze stránek starobylého rukopisu. A po pulzujícím paprsku se sneslo podivné stvoření s obrovskou hlavou a ohnivými, jak se mladému Löwu zdálo, křídly. V jediném okamžiku toto stvoření nasměrovalo zelený paprsek na hořící dům a oheň zmizel, ohořelé budovy se staly stejnými jako na zpětných časových snímcích, a po ohni nebylo ani stopy.

Poté stvoření z kovového aparátu přistoupilo k ohromnému Löwu a podalo mu tutéž kovovou destičku. Znaky na ní hořely červeným, nemihotavým světlem.

Ve stejném okamžiku si Löw uvědomil, že může přivolat na pomoc božské bytosti, kdykoli to bude potřebovat. Nejprve je vnímal jako serafíny s ohnivými křídly, ale pak si uvědomil, že tito serafíni reálně přicházejí na tento svět v kovově-ohnivých lodích jako poslové samotného Boha.

...Nebyli to nikdo jiní než Anunnaki (viz další témata). Přiletěli z podzemní základny umístěné za Vltavou. A židovskou komunitu v těchto místech potřebovali pro své

vlastní účely. Jako vždy se Židům představovali jako Jehovovi poslové, ale kontakt navazovali pouze se svými vyvolenými, a Löw se takovým vyvoleným stal.

Po této události Löwa neustále provázelo štěstí a nakonec se stal rabínem.

Když se Löw dozvěděl o chystaném vystěhování Židů z Prahy, vytáhl posvátnou destičku a podržel ji nad plamenem minory. Ve stejném okamžiku se před ním objevil technický hologram serafína, vytvořený na základně Anunnaki, který byl skrze destičku s písmem promítnut do sálu synagogy. Serafín přikázal Löwu, aby se vydal na most, což ten také udělal.

Po mostě jel nový král se svým průvodem. Stráže si rabína kupodivu nevšimly, ale koně zůstali stát jako přikovaní a nikdo se v tu chvíli nemohl ani pohnout. Král Rudolf vystoupil z kočáru, ale celý jeho doprovod stál jako zkamenělý. Rabín pomalu přistoupil ke králi a řekl mu, aby se vzdal myšlenky na vystěhování Židů z Prahy, a zároveň slíbil, že mu odhalí mnohá tajemství svého národa.

Ohromený král se dlouho nemohl vzpamatovat, když se rabín vzdálil a zmizel v noční tmě. Teprve po chvíli se mohli strážníci a králův doprovod pohnout z místa.

Celý tento jev krále ohromil natolik, že ponechal židovskou komunitu na svém místě a začal se tajně stýkat s rabínem.

Převlečen do prostého oblečení přicházel do židovské čtvrti a navštěvoval Löwa dům. Postupně se však přestal skrývat a dokonce se odvážil přijmout rabína ve svém sídle, kde tento předváděl své ‚zázraky‘ pomocí hologramů svých patronů z anunnakijské základny. Král jmenoval Löwa vrchním rabínem židovského města.

To ale není podstatné...

Hlavní je, že se lstivý rabín rozhodl krále spoutat a zkrotit, aby byl zcela poslušný obci. Löw snil o tom, že jeho prostřednictvím se židovská Praha stane nejbohatším a

nejvlivnějším městem na světě, snil o tom, že bude rukama krále, přesněji císaře Rudolfa II. vládnout celé Svaté říši římské.

A věděl, co je k tomu potřeba. Z tajných knih znal recept na vytvoření golema - čili hliněného člověka s nízkou duší či entitou uvnitř sochy. Ale také tam vyčetl, že to může být část duše, respektive několik jemných schránek či těl, odebraných živému člověku, ale spojených s ním tak, aby člověk nezemřel.

To vše dávalo možnost mít naprosto poslušného člověka a vůbec nezpochybnitelného otroka - golema zároveň.

Několikrát studoval recept na vytvoření golema, ale byly v něm dvě věci, první byl souhlas člověka, že se na čas vzdá části své duše, a druhou byla jemu neznámé složení hlíny.

Löw by první úkol zvládl skvěle, to věděl. Věděl, čím král trpí - svou slabostí, svou hříšností, svou nižší povahou. Nesouhlasil by tedy s tím, že se jí zbaví?

Ale rabínovi nedávala pokoje zvláštní složka hlíny.

A tehdy znovu vytáhl drahocennou kovovou destičku a přiložil ji ke svíčkám minory.

Tentokrát se však kov... roztekl. Byl jako plastelína. To byla ta chybějící složka! Rabín to pochopil a pustil se do magie a alchymie.

Podle starobylého receptu napsal mnoho písmen, vytvářeje z nich slova ve starobylém jazyce příchozích, znal jej jako jazyk božích poslů. A slova skládal tak, aby písmena splývala jedno v druhé. Slova se dala obracet stranou, a dokonce i vzhůru nohama. Výsledkem byl složitý spletitý obrazec, který se podobal spíš obvodovým deskám vašich počítačů než písmenům o dvaasedmdesáti slovech, z nichž jedno bylo královo jméno.

Poté lstivý rabín tajně pozval krále do synagogy a slíbil mu, že ho zbaví démona, který v něm seděl a vyvolával hříšná nutkání.

A Rudolf okamžitě souhlasil. Navíc smlouvu podepsal vlastní krví, jak to vyžadoval rituál.

Tato smlouva byla spálena a její popel byl smíchán s hlínou, do níž byl přidán kov, který změkkl jako vosk. K tomu všemu byly přidány kapky královy krve.

Nato byl král poslán do svého sídla a rabín se spolu se svým žákem a zetěm pustil do výroby golema. Za temné noci na břehu Vltavy vymodelovali lidskou postavu v životní velikosti, samozřejmě, vše podle kabalistických výpočtů, ve správný čas a hodinu a za dodržení nezbytných rituálů, které v určitém sledu deformují energii stvoření a usměrňují je do hlíny.

V hlavě této postavy byla ponechána dutina, do níž byl vložen šém.

Šém, to je právě poselství zakódované ve slovech Anunnaki, šifra s kódem jejich zařízení, které bylo a stále je na vzdálené oběžné dráze Země, a s kódem té energie, kterou ono vydává, energie antisvěta, a osobními kódy jména tehdejšího nejvyššího vládce Anunnaki na Zemi - Jehovy, jen v jazyce samotných Anunnaki. Právě toto

jméno nemohlo být nikdy vysloveno nahlas. Je to zvukový kód pokřivené energie stvoření přenášené prostřednictvím antikundaliní antivesmíru (viz téma: Co pohání vesmír aneb mystika tantry).

Po vložení tohoto dlouhého kódu do hlavy hliněné postavy golema rabín zašeptal zvukový kód takzvaného Božího jména, ale ve skutečnosti kód energie stvoření obrácený naruby, aby oživil jakékoli mrtvé tělo, aby oživil to, co nemůže být živé. Aby rozdělil živou duši člověka, který podepsal smlouvu, podle jeho tělesných parametrů prostřednictvím částecek krve. Nicméně nejdůležitější byl však souhlas. Vždyť bez něj nebylo možné duši rozdělít a oddělit od ní ani ty nejnižší struktury, byť spojené šňůrou stříbrných nití se samotnou duší.

A nepomohly by žádné rituály, dokonce ani nahlas vyslovený zvukový kód z antisvěta!

To je nutné vědět! Ani ten nejmocnější hierarcha temnoty nemá moc nad živou duší, pokud ta nesouhlasí s tím, že výměnou za určité výhody odevzdá část sebe sama nebo se těmto silám zcela zastaví.

Tento příběh se stal předobrazem pověstí o prodeji duše d'áblu, předobrazem legend a románů o mágovi, mistrovi a dalších a dalších, kterým prodali svou duši... aby získali moc, sílu, peníze, zbavili se neřestí a podobně.

...Po odříkání zvukového kódu antisvěta se hliněná postava začala před očima mágů měnit. Proměnila se v tělo člověka z masa a kostí. A po odříkání kódu dvakrát za sebou jako by ožil. A při třetím odříkání se tělo zachvělo a začalo dýchat.

Ve stejnou dobu král Rudolf omdlel a dlouho jej nebylo možné přivést k vědomí.

A když se přece jen probudil, přestal mnohé lidi poznávat a spoustu věcí pozapomněl... Měl pocit, že se stal jiným, ale tak nějak prázdným. Něco v něm bylo mrtvé. A přitom... nemohl opustit hranice Prahy.

Právě se chystal odjet, když se mu udělalo nesnesitelně špatně a začaly podivné záchvaty nepochopitelné nemoci.

Mezi dvořany se rozšířila zvěst o králově tichém šílenství. Nakonec se rozhodl přenést hlavní město do Prahy a zůstat tam navždy.

Král, připoutaný ke golemovi, se stal loutkou židovské komunity. Dělal vše, co od něj Židé potřebovali. Poskytoval jim veškeré výhody a umožňoval jim profitovat a obchodovat. Když se Praha stala hlavním městem, komunitu to ještě více obohatilo, vždyť nyní se stala centrem obchodu a lichvy.

Golem se stal kamenným strážcem židovského města uvnitř Prahy a strážcem cenností, které proudily k lichvářům.

Neuměl mluvit a byl němý, ale měl příšernou sílu a byl nezničitelný. Nebylo možné ho zranit ani přemoci. Dokázal snadno prorazit silnou kamennou zeď kopnutím nebo pěstí a vyvolával hrůzu mezi obyvateli Prahy.

...Postupně se za hranicemi města a státu rozšířily zvěsti o králi-čaroději, který hostil různé alchymisty, astronomy, hvězdáře, filozofy a vědce. Král také podporoval umění. Nápor mystiky v době nadvlády církve však v určitých kruzích vedl k tomu, že se začalo mluvit o posedlosti krále Satanem - ten se stal podivínem, ba dokonce šílencem. Jeho nemoc postupovala. I když sám sebe považoval za požehnaného. Nepotřeboval nic jiného než se ponořit do transu, účastnit se mystických rituálů k ožívání mrtvých nebo spiritistických seancí, pozorovat pokusy alchymistů. Z celého světa si zval různé mystiky a ...šarlatány, kteří ho neustále bavili svými seancemi.

Státní záležitosti ho už nezajímaly. A toho se rozhodli využít nepřátelé říše a ... příbuzní krále. V roce 1593 začala válka s Turky, která byla velmi ničivá. Král byl pohroužen do svých magických koníčků...

Tenkrát se již židovská obec a rabi Löw cítili osobně ohroženi. Válka podkopala velkou část jejich aktivit a mohla přijít i do jejich domovů. Loutkový král byl však naprosto netečný, a to až do té míry, že ho nebylo možné ani kontrolovat. Ve své apatii se stal neovladatelným. Golem byl naopak stále agresivnější. Löw si uvědomil, že se golem i král vymykají kontrole. Rozhodl se tedy golema zabít tím, že mu vyjme šém - samotný kód života, program napsaný ve znacích a jazyce Anunnaki. Došlo mu, že králova nižší podstata se začala vyvíjet odděleně od ducha svého pána, stavši se děsivou entitou s vlastním vědomím. Tato entita přestala rabína poslouchat.

Proto byl znovu proveden rituál podle kánonů kabalistických knih a Löw vyjmul šém z golemovy hlavy.

Golem se proměnil zpět v hliněnou sochu. Nešlo ji však rozbít, protože ta látka z kovové destičky změnila hlínu v odolný materiál, lidem neznámý.

Golema vynesli do podkroví synagogy, kde ho zamkli a zapečetili přede všemi.

Rabi Löw však nedosáhl kýženého účinku. Spíše se stal pravý opak.

Rozervaná králova duše se znovu spojila, ale ne úplně. Rudolfovi se udělalo ještě hůř, začal mít rozdvojenou osobnost, vždyť ta část golema se vrátila, ale nedokázala se začlenit do struktur duše, už se změnila v nízkou astrální entitu.

Co židovští mágové zničili, nemohli obnovit, neboť to není možné energiemi antisvěta, s nimiž prováděli své ‚zázraky‘. Tyto energie mohou pouze ničit!

V roce 1593 byl golem znehybněn, a právě v té době se králova nemoc ještě zhoršila. Král prakticky přestal poznávat i své příbuzné a začal být příšerně vznětlivý a zlostný. Nyní se v něm usídlil golem a ovládal ho. Král nezvládal řízení země.

Navíc vznikající entita-přisídlenec začala přicházet ke královi nejstaršímu synovi, jednomu z nemanželských dětí od té samé lékárníkovy dcery. Tato entita zachvátila i jeho, přetvoříc ho v brutálního vraha-rozparovače.

...Rudolfův bratr Matyáš se tajně rozhodl provést převrat. Získal podporu poddaných ve Vídni a byl jmenován hlavou habsburského rodu místo Rudolfa.

Tímto způsobem se Matyáš stal vládcem Rakous, Uher a Moravy. Pouze Čechy byly stále vyhrazeny Rudolfovi. Tak se pokrevní bratr stal nejzarytějším nepřitelem šíleného Rudolfa. Nakonec však po rozpoutání války s bratrem ztratil šílený Rudolf vše a musel se vzdát českého trůnu. To definitivně zlomilo bývalého císaře, který se v posledních pokusech o znovuzískání trůnu dokonce pokusil na svého bratra poštvat německá knížata. Šílenství však postupovalo dál. Přestal se ovládat a při jednom ze svých záchvatů zemřel.

Tak skončily pozemské dny šíleného krále. Tím však golemův příběh neskončil..

Králův neklidný duch se spolu se svým astrálním prisídlencem, zrozeným v golemovi kabalistickou magií, vrátil do ještě zachovalého těla - do těla golema v podkroví synagogy. Tam přebýval ještě několik století, vyvoláváje hrůzu podivnými šelesty a pohyby na půdě. V 18. století jeden z rabínů pražské synagogy opět provedl rituál k vymítání ducha golema, ale neuspěl, protože nedokázal zničit golemovo tělo.

Podařilo se mu pouze znehybnit běsnícího ducha v blízkosti těla a znovu položit pečetě na podkroví, kde se tělo nacházelo.

Ani tím však příběh neskončil. O něco později jeden ze vzdálených potomků rabi Löwa při třídění starého harampádí se svou ženou objevil nádobu se zapečetěným šémem. Rozhodl se golema podmanit, aby se stal hlavou židovské komunity. Pod rouškou pokrývače se nechal najmout na opravu střechy Staronové synagogy. A tam se vloupal na půdu.

Tento nešťastník, jenž se cítil jako zaklínač džinů, vložil šém do dutiny v hlavě sochy a běsnící duch okamžitě vstoupil do hliněného těla.

Nyní se však tělo nemohlo stát lidským, vždyť dobrodruh neznal zvukový kód antisvěta a nevyslovil ho. A neznal ani celý rituál proměny golema v člověka, takže vír energií spuštěný šémem byl nespoutaný a hliněná hrouda začala rychle nabývat na velikosti.

Hnána běsnícím duchem prostě rozdrtila pokrývače, který ji oživil, a vyrazila všechny zámky dveří. Vtrhla do ulic města a začala ničit domy v židovské čtvrti. Vždyť právě ty jí stály v cestě. Několik lidí zemřelo.

Ale naštěstí se spustil prudký liják a bouřka. I když bouřku vyvolal mocný elektromagnetický tok spuštěný ve víru energií probuzených šémem.

Síly přírody se při jejím zkrocení ukázaly být moudřejší než lidské finty pro bezvýznamné účely v porovnání s koncepty kosmu.

Do golema v jedné z ulic udeřil blesk nebývalé síly, přitahovaný zdrojem mocného vyzářování nezakrytých energií šému.

Hliněný výtvar se rozpadl na kusy, které se okamžitě začaly rozpouštět pod přívaly prudkého lijáku. Tenkrát tento liják zaplavil téměř všechny ulice města, a Vltava se vylila z břehů. Takovou mohutnost způsobily uvolněné energie kdysi spuštěné mágy. Hory odpadků a trosky budov strhly oblouky Karlova mostu.

Při této katastrofě rozběsněná příroda zničila všechny hmotné stopy po golemovi, tři století poté, co se jeho tvůrce pokusil hliněnou sochu zničit.

...Takový je příběh arogantního zkrocení přírodních sil, podmanění ducha, pokusu o jeho rozštěpení černou magií pro osobní sobecké cíle hrstky lidí a jejich vůdce podle receptů temných světů a jejich poslů, kteří přišli v mocné podobě mimozemských cizinců v kovových lodích nebo v podobě božích poslů,“ dopověděl Saint Germain a zabouchl starý rukopis.

...A kdesi tam... špičaté věže starobylých chrámů se stále snaží prorazit oblohu a červené taškové střechy se dosud tísní na březích majestátní řeky přetnuté klenutými mosty...

Zapsala Valeria Kolcova 15.07.21